

Ένα κάθε μήνα.

Αγαπητοί μου ενορίτες,

Κάποια προηγούμενη φορά γράψαμε για δύο αμαρτωλά και καταστροφικά πάθη, που ταλαιπωρούν ένα πλήθος ανθρώπων. Είναι τα πάθη της μέθης και του καπνίσματος, τα οποία ο άνθρωπος μπορεί να τα καταπολεμήσει και να ελευθερωθεί απ' αυτά, όταν προσπαθήσει και θελήσει να αγωνισθεί με ειλικρίνεια να τα κόψει, και όταν επικαλεσθεί την χάρη του Θεού. Η χάρη του Θεού και η προσπάθεια η δική μας έχουν πάντοτε θετικά αποτελέσματα.

Όμως ο **«κόσμος»**, ο εσμός των παθών δεν εξαντλείται μόνο σ' αυτά τα δύο. Οι άγιοι πατέρες της Εκκλησίας μας, αναδιφώντας την ψυχή του ανθρώπου διέκριναν ένα μεγάλο αριθμό αμαρτωλών παθών, που ταλαιπωρούν τον κάθε ένα άνθρωπο αλλά και την κοινωνία ολόκληρη. **Ένα απ' αυτά τα πάθη είναι και το πάθος της κλοπής.**

Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έκλεψε έστω και μία φορά. Είτε σε μικρή ηλικία είτε σε μεγάλη, είτε εκούσια είτε ακούσια, είτε από περιέργεια, είτε από ανάγκη, είτε για να δείξει ότι μπορεί να κλέψει, είτε από επιθυμία πλουτισμού, είτε από οποιαδήποτε παρόρμηση.

Μικρές κλοπές, μεγάλες κλοπές, τεράστιες κλοπές. Από περίπτερα, από πολυκαταστήματα, από επιχειρήσεις, από εργοστάσια, από νοσοκομεία, από γραφεία, από Εκκλησίες, από το δημόσιο, από Δήμους, από σπίτια, από συμμαθητές, από γείτονες, από χωράφια, από παντού.

Και δεν είναι μόνο η κλεψιά, είναι και η νοθεία στα τρόφιμα και στα διάφορα είδη, είναι το κάλπικο ζύγι η μέτρημα, είναι οι άδικες πληρωμές των εργαζομένων. Η νοθεία σε πάμπολλους τομείς της ζωής και της συναλλαγής των ανθρώπων.

Το πάθος της κλοπής είναι πραγματικά μία μάλιστα της κοινωνίας. Ταυτόχρονα είναι και ένας πραγματικός παραλογισμός. Διότι κανείς δεν θέλει να του κλέψουν, όμως όλοι κλέβουν τους άλλους. Με την κλοπή έχουμε αναστάτωση όλης της κοινωνίας. Γίνονται καταγγελίες, δημιουργούνται μίσση, έχουμε εκδικήσεις, προχωρούμε σε νέες αδικίες, καταφεύγουμε σε πονηριές, επιδιώκουμε παράνομο πλουτισμό, οδηγούμαστε στην σπατάλη, ζούμε με ασωτία, καταντούμε στη φτώχεια, μέχρι και εγκλήματα μπορούν να γίνουν. Πραγματική ταραχή όλης της κοινωνίας.

Ο Θεός μέσα στις εντολές του δεκαλόγου έχει συγκαταλέξει και την εντολή για την αποφυγή του πάθους της κλοπής, και λέει: **«ου κλέψεις»**. Σ' ολόκληρη την Αγία Γραφή το πάθος αυτό κατακρίνεται, και ο Θεός με διάφορα σημεία δίνει να καταλάβουν οι άνθρωποι ότι, **το πάθος της κλοπής είναι αντίθετο με το θέλημά του και ασύμφορο για τους ανθρώπους.** Γι' αυτό και ο αληθινός πιστός άνθρωπος, σε όποια δύσκολη κατάσταση κι αν βρίσκεται, ποτέ δεν καταφεύγει σ' αυτή την αμαρτωλή πράξη. Πιστεύει στον Άγιο Θεό και κυρίως στην θεία πρόνοιά του. Και ο Θεός δεν τον εγκαταλείπει. Οι άνθρωποι του Θεού έχουν να ομολογήσουν άπειρες περιπτώσεις της θείας βοήθειας. Οι κοσμικοί άνθρωποι, όλοι αυτοί που έχουν πατέρα τους το διάβολο, έχουν άλλο σκεπτικό. Λένε: **«Δούλεψε να φας και κλέψε να 'χεις».** **«Με το σταυρό στο χέρι, προκοπή δεν κάνεις».** Οι φράσεις αυτές είναι καθαρά δαιμονικές. Είναι άρνηση της δυνάμεως και της ενισχύσεως του σταυρωμένου Ιησού Χριστού και αποδοχή του δαιμονικού πνεύματος, του παράνομου πλουτισμού και

όλων των αμαρτωλών προεκτάσεών του. Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς την κλοπή.

Η άσχημη οικονομικοκοινωνική κατάσταση των τελευταίων ετών στην Ελλάδα είναι φανερό αποτέλεσμα της κλοπής, που είχαν επιδοθεί οι περισσότεροι των Ελλήνων. Η κλοπή είχε αναδειχθεί ως το μεγαλύτερο προσόν που μπορούσε να έχει κάποιος. Σχετικά πολύ λίγοι έκλεψαν υπερβολικά μεγάλα ποσά, αλλά και όλοι οι υπόλοιποι έκλεψαν ανάλογα με τη δυνατότητά του ο καθένας. Δυστυχώς, απέναντι στον Θεό, όλοι είμαστε υπόλογοι και όλοι έχουμε ανάλογο μερίδιο ενοχής στην κατάσταση που έχει περιέλθει η χώρα μας. Ίσως και γι' αυτόν τον λόγο δεν αντιδρούμε όσο θα έπρεπε, αναλογιζόμενοι την προσωπική μας ευθύνη.

Το θέμα, όμως, δεν είναι οικονομικό η κοινωνικό η πολιτικό. Το θέμα είναι πνευματικό. Και αν δεν το λύσουμε με πνευματικό τρόπο, η άσχημη κατάσταση θα παραμείνει για πολύ χρονικό διάστημα. **Η πράξη της κλοπής δεν έχει διάσταση οικονομική, αλλά πνευματική. Όταν κλέβω, δεν είμαι ένοχος απέναντι στον άλλο άνθρωπο η στο κράτος. Είμαι ένοχος στον Άγιο Τριαδικό Θεό.** Όλες οι αμαρτωλές πράξεις που γίνονται εις βάρος των άλλων ανθρώπων η και της φύσεως ακόμη, έχουν την αναφορά τους στον Άγιο Θεό, που είναι ο δημιουργός των πάντων και ο αιώνιος νομοθέτης του τρόπου ζωής των ανθρώπων. Ολόκληρη η Άγια Γραφή, αυτό προσπαθεί να μας δώσει να κατανοήσουμε. Πολύ, όμως, φανερά και χαρακτηριστικά το αναφέρει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός στο λόγο του, που αναφέρεται στην ημέρα της κρίσεως. **«Εφόσον εποιήσατε ενί τούτων των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε». «Εφόσον ουκ εποιήσατε ενί τούτων των ελαχίστων, ουδέ εμοί εποιήσατε».** Ματθ. ΚΕ (40,45) Ταυτίζει τον εαυτό του με όλους τους ανθρώπους. Δηλαδή, ο, τι κάνουμε στους συνανθρώπους μας, καλό η κακό, ουσιαστικά δεν τον κάνουμε σ' αυτούς, αλλά στον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό.

Πως, λοιπόν, θα λυτρωθούμε από τα δεσμά του πάθους της κλοπής; Πως θα σταματήσουμε να κλέβουμε; Θα λυτρωθούμε, όταν εννοήσουμε ότι η κλοπή και το κάθε πάθος αναφέρεται στο Θεό, ότι προσβάλλει τον Θεό. Μπορούμε να κρυφθούμε από τον Θεό; Όλα, μπροστά στο Θεό είναι **«γυμνά και τετραχηλισμένα τοις οφθαλμοίς αυτού, προς ον ημίν ο λόγος».** Εβρ. Δ 13 Όλα μπροστά στα μάτια του Θεού είναι γυμνά και ξεσκεπασμένα, Σ' αυτόν θα δώσουμε λογαριασμό, Σ' αυτόν θα απολογηθούμε.

Τον άλλο άνθρωπο μπορώ να τον κοροϊδέψω. Το κράτος μπορώ να το εξαπατήσω. Μπορούμε με ποικίλα τεχνάσματα να ξεφύγουμε την δικαιοσύνη του κράτους. Όμως, μην απατώμαστε ότι μπορούμε να διαφύγουμε και τη δικαιοσύνη του Θεού. **«Κύριος κρινεί τον λαόν αυτού. Φοβερόν το εμπεσείν εις χείρας Θεού ζώντος».** Εβρ. Ι 13 Λέει ο απόστολος των εθνών Παύλος ότι, *ο Κύριος θα αποδώσει τη δικαιοσύνη στον λαό του, στους ανθρώπους. Μη ξεγελιώμαστε, είναι φοβερό να πέσει κάποιος στα χέρια της δικαιοσύνης του Θεού του ζωντανού.*

Αυτό, λοιπόν, που μένει σε μας, είναι να αλλάξουμε τρόπο σκέψεως και τρόπο ζωής. Δηλαδή, να μετανοήσουμε ενώπιον του Θεού. Δηλαδή, να σταματήσουμε να κλέβουμε. Είναι απλό.

Ο Απόστολος Παύλος, μεταξύ πολλών παραγγελμάτων που αναφέρονται στην καθημερινή ζωή των πιστών, συμπεριλαμβάνει και το μεγάλο πάθος της κλεψιάς, και γράφει στους χριστιανούς της Εφέσου: **«Ο κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μάλλον δε κοπιάτω εργαζόμενος το αγαθόν ταις χερσί, ίνα έχη μεταδιδόναι τω χρείαν έχοντι... και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιον του Θεού εν ω εσφραγίσθητε εις ημέραν απολυτρώσεως».** Εφεσ. Δ (28-30) Αυτός που κλέβει ας μην ξανακλέψει, ας

κοπιάζει μάλιστα περισσότερο κι ας εργάζεται με τα χέρια του, για να έχει να δίνει και σ' εκείνον που έχει ανάγκη. Και μη λυπάτε το Άγιο Πνεύμα του Θεού, με το οποίο σφραγισθήκατε ως δικοί του για την ημέρα της δευτέρας παρουσίας, όταν όλοι μας θα αποκτήσουμε την τέλεια απολύτρωση. Σαν να μας λέει, είστε παιδιά του Θεού, μην κλέβετε. Μη συμπεριφέρεσθε άσχημα. Ο Θεός, το Άγιο Πνεύμα, λυπάται γι' αυτές τις πράξεις σας. Τα παιδιά του Θεού δεν κλέβουν, δεν συμπεριφέρονται έτσι. Εύχομαι προς τον Κύριο Ιησού Χριστό για όλους, ώστε να γλυτώσουμε από το φοβερό πάθος της κλεψιάς.

Ο πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Α. Βασιλείου